

LXIX.

Betænkning

over

Forslag til Lov angaaende Dyrettelse af en Kreditforening af Grundeiere i Kjøbenhavn og Omegn.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 21de Juni 1881).

Selv om der ikke i Virkeligheden skulde være den Trang til en ny Kreditforening for Hovedstaden som antaget i det Andragende, der har fremkaldt det nærværende Lovforslag, er dog Udvalget enigt med Indenrigsministeriet i, at der, efter hvad der foreligger, ikke er tilstrækkelig Jøie til at negte den ansøgte Tilladelse til en saadan ny Kreditforenings Dyrettelse. Udvalget, som har gjort sig bekendt med de paatænkte Foreningsstatuter, har ikke fundet, at der i den Plan, der efter disse er lagt for Foreningens Virksomhed, var Noget, der nødvendig maatte søges forandret. Ganske vist har man havt nogen Betænkelighed ved den ringe aarlige Amortisation, men har dog ikke, saameget mindre som der er andre Foreninger, ved hvilke Amortisationen er omtrent ligesaa langsom, troet at burde stille noget Forlangende om en væsentlig Forkortelse af Amortisationstiden, og heller ikke mener man at burde gjøre nogen Indvending mod de andre Bestemmelser i Statutterne om, hvad der af Laantagerne bør svares til Foreningen udenfor Renten. I alt dette er Udvalget saaledes kommet til det samme Resultat som Ministeriet; men naar Ministeriet har ment, at det var tilstrækkeligt i Lovforslaget at optage den i § 1 f. indeholdte Bestemmelse, „at Foreningens Interessenter foruden den betingede Rente have at tilsvare en vis passende Procent aarlig af deres Laan til sammes Amortisation samt et passende Bidrag til Administrationsudgifter og Reservefond“, hvoraf altsaa vilde følge, at det overlades det til enhver Tid raadende administrative Skjøn at sanktionere, hvilken Minimumsgrænse der skal sættes for de nævnte Ydelser, er det dog fore-

kommet Udvalget, at Bestemmelsen af denne Minimumsgrænse er af en saadan Bigtighed for Foreningens hele Virksomhed, at den burde fastsaaes i den Lov, der nu efter Lov 19de Februar 1861 § 3 udfordres, for at en Kreditforening kan tillades oprettet. Bestemmelser om, hvad der skal udredes til Administrations- og Reservefond, ere ogsaa givne i Loven om Kreditkassen for Landeendomme i Stiftterne af 9de Februar 1866 og Loven om en ny Kreditforening for de jydskke Kjøbstæder af 26de Mai 1868, og det forekommer os, at en lignende Bestemmelse, der formentligen tillige burde omfatte Ydelsen til Amortisationen, burde finde Plads ogsaa i nærværende Lov.

Derimod har Udvalget ikke kunnet skjønne, at Tilveiebringelsen af en saadan udenfra ydet Garanti, som af Ansøgerne er bleven tilbudt, vilde være af nogen sær Interesse. Efter hvad der for Udvalget er oplyst, skulde denne Garanti ydes af en herværende større Bank og bestaa deri, at Banken garanterer 5 pCt. af den til enhver Tid Kreditforeningen paahvilende Gjæld ifølge de udstedte Kasseobligationer, dog ikke over 500,000 Kr., og saaledes at Garantien ned sættes med Kreditforeningens egen Reserve- og Administrationsfonds Beholdning og helt bortfalder, saasnart den samlede Sum af Foreningens Udlaan andrager 10 Mill. Kr. Til Vederlag herfor skulde der tillægges Banken 1 pCt. af ethvert Kreditforeningslaans Beløb, at betale ved Laanets Modtagelse, foruden at Banken forbeholdt sig et Veto ved Bestemmelsen af de enkelte Laans Størrelse og betingede sig, at alle Foreningens